

Τὴν στιγὴν ταύτην ἡ Ροδώπη, λαμπρῶς ἐ-
στολισμένη, περιέμενεν ἀνυπομόνως τὸν ἔμπορον,
ἀλλ' ἵδοισα τὸν ἑραστὴν χύνεται πρὸς αὐτὸν, καὶ
οἱ δύο ἑρασταὶ λησμονοῦν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς
ἐνταμώσεως αὐτῶν, ὅλα τὰ πάθη καὶ τὰ μαρ-
τύρια ὅσα ἀπὸ δύο ἥδη μηνῶν ὑπομένουσι.

— 'Ροδώπη, ἔλυσε τὴν σιωπὴν ὁ νεανίσκος τεί-
νων πρὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς ἑρωμένης τοὺς ὑγροὺς
ὅφθαλμούς του' 'Ροδώπη! ἀπὸ χαρὰν, ὅτι εὐρί-
σκομαι πλησίον σου, λησμονῶ νὰ σοὶ εἰπῶ διατὶ
ἥλθον. Ὁρθοὶ ἦσαν οἱ φόβοι σου, καὶ κινδυνεύω
νὰ φυλακισθῶ, καὶ μετ' ὀλίγον ἵσως δὲν θὰ δυ-
νηθῶ νὰ σπεύσω εἰς βοήθειάν σου, ὅταν μὲ κα-
λέσῃς.

— Τὶ ἀκούω;

— Σὺ, 'Ροδώπη ἐμάντευσες, εἶμαι θῦμα αἰσχρᾶς
καὶ ἀτέμου ἐνέδρας. Πρέπει νὰ φύγω, ἀμέσως νὰ
φύγω, διότι αὔριον ἡ χωροφυλακή, ἀν μὲ εὐρῆ,
μὲ ρίπτει εἰς τὴν φυλακήν.

— Εἰς τὴν φυλακήν; καὶ εἰς τὶ ἐπταῖσας; Ὡ
Θεέ μου, Θεέ μου, ἡ ἐπεφώνησεν ἡ παρθένος συμπλέ-
κουσα τὰς χειρας.

— Ὡ μὴ ἀδημονεῖς, εἶμαι πάντοτε ἄξιος σοῦ,
'Ροδώπη, καὶ μαρτύρομαι τὸν Θεὸν ὅτι δύναμαι
νὰ φέρω ὅρθων πάντοτε τὸ μέτωπόν μου. Μάθε
ὅμως ὅτι ἔκαμπτα πολλὰς τρέλλας πρὶν σὲ γνωρίσω,
σήμερον ὀφείλω νὰ σοὶ τὸ δμολογήσω, καὶ διὰ
τὰς τρέλλας μου σήμερον ὑποφέρω.

— Μὲ τρομάζεις, Ιωσηππῖνε, εἰπὲ, ἔξηγήσου.

— Βεβαρυμένος ἀπὸ χρέον, καταδιωκώμενος ἀπὸ
δανειστὰς, ἐπεφόρτισα τὸν Ἰουδαῖον Σαμουὴλ νὰ
λήξῃ εἰς λογαρισμόν του πάντα τὰ χρέα ὅσα
ῶφείλον εἰς Τόλωσαν, δὲ τοκογλύφος ἐδέχθη τὴν
πρότασιν, καὶ ἐγὼ, ἀντίτῶν δμολόγων, ὑπέγραψα
συναλλαγματικὴν 25 χιλιάδων φράγκων, εἶχον
καιρὸν μέχρι τῆς προθεσμίας δύο ὀλόκληρα ἔτη,
ἀλλ' δμολογῶ ὅτι ἄφροντις καὶ ἐπιλήσμων δὲν
προενόσσα τὴν λῆξιν τῆς συναλλαγματικῆς, διότι
ἡ ταραχώδης ζωὴ μου πρῶτον καὶ τὰ ἐμπόδια
ἐπειτα, ἀτινα ὁ κύριος Φρυσῶ προέταξε μεταξὺ¹
ἔμου καὶ σοῦ, μὲ ἡνάγκαζον νὰ μὴ συλλογίζωμαι
ἢ μόνον καὶ μόνον τὸν ἔρωτά μου. Προχθές δὲ ἡ
ἐπιστολή σου ἦν προσεχῶς ἐμελέτησα, τὸ μυστη-
ριώδες τοῦ ἐπαπειλοῦντός με κινδύνου, καὶ οἱ
φόβοι καὶ αἱ ὑπόνοιαι σου, ὅλα ταῦτα μὲ ἐπανέ-
φερον εἰς τὸν νοῦν μου. Ἐτρεξα εἰς τὸν Σαμουὴλ,
ἀλλ' ἔλειπε, ἐπέστρεψα χθὲς καὶ τῷ πρότεινα
να μοὶ δώσῃ νέαν προθεσμίαν, ληγούσης σήμερον
τῆς συναλλαγματικῆς, ἐγὼ δὲ ἀδυνατῶ νὰ τὴν ἐ-
ξοφλήσω. Ὁ Ἰουδαῖος ἀπέβαλε τὴν ικεσίαν μου...
καὶ δμως ἥλπιζον νὰ τὸν καταπείσω, νὰ τὸν μα-
λάξω. Ἐπέμεινα καὶ τότε ὁ τοκογλύφος — δύοια
καταχθόνιοι μηχανορράφι! — μοὶ ὀμολόγησεν
ὅτι πρὸ ἐνὸς ἥδη μηνὸς τὸν παρεκίνουν νὰ με-
ταβιβάσῃ εἰς ἄλλον τὰ δίκαιά του... Αὐτὸς δὲ
ἄλλος, 'Ροδώπη... εἶναι ὁ ἀνθρωπός δοτις θέλει
νὰ σὲ νυμφευθῇ... ὁ ἀντεραστής μου... ὁ Φραγ-
κίσκος Μορώ.

— Τί λέγεις; αὐτός;

— Αὐτὸς ἐπόθησε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν συναλ-
λαγματικὴν ἥτις δύναται νὰ μὲ ἀπολέσῃ, ἐπίτρο-
πός του δὲ παρὰ τῷ Σχμουὴλ ἥτον δ πατήρ σου...
Ο Φρυσῶ δὲν ἄφησε μέσον ἀμεταχείριστον, καὶ κα-
τώθωσε τὸν σκοπόν του. . . . Ο τοκογλύφος πα-
ρεχώρησεν εἰς τοὺς ἔχθρους μου τὰ δίκαιά του.
(:κολασθεῖ)

Ο ΕΝ ΡΩΜΗ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ.

Ο Αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς, οὗ τὰ προτερήματα
ῆσαν πολὺ μεγάλα, σχεδιάσας αὐτὸς οὗτος τὸν
ναὸν τοῦτον, διεύθυνε τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ, διν, κα-
τὰ τὸν Δίωνα, ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Ἀφροδίτην καὶ
τὴν 'Ρώμην, θεὰς ἔχουσας πρὸς ἀλλήλας σχέσιν ἐκ
τοῦ γένους τοῦ Αἰνείου. Ἐπὶ τετραγώνου ἐπιπέ-
δου, ἔχοντος μῆκος μὲν 730 παλάμας, πλάτος δὲ
437, ὑψοῦτο διπλῆ στοὰ ἐκ κιόνων σποδοειδοῦς
γρανίτου, ὃν πολλοὶ λίθοι εἰσίν ἔτι ἔνθα καὶ ἔν-
θα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐρρυμένοι, ὃν δὲ διάμετρος
ἵνα 4 παλαμῶν. Η στοὰ αὕτη ἔχρησίμευεν μόνον
ὡς περίσολος τοῦ ναοῦ, δοτις εἶχε μῆκος μὲν 194
παλάμας, πλάτος δὲ 234. Ο ναὸς οὗτος, ὃν διπρό-
σωπος, εἶχε δύο σειράς κιόνων καθ' ἔκαστον πρό-
σωπον, καὶ μίαν πρὸς τὰς πλευρὰς, καὶ ἐσχημα-
τίζετο κατὰ μὲν τὰ πρόσωπα ἐκ 10 κιόνων, πρὸς
δὲ τὰς πλευρὰς ἐξ 22, οἵτινες δλοι ἦσαν ραβδω-
τοὶ ἐκ Παρίου μαρμάρου Κορινθίου ρυθμοῦ, καὶ δια-
μέτρου 4 παλαμῶν, ὡς παρατηροῦνται ταῦτα ἐκ
τῶν ἐναπολειφθέντων τμημάτων.

Ο σηκὸς διηρεύτο εἰς δύο, καὶ ἔξωθεν περιε-
καλύπτετο ἐκ Παρίου μαρμάρου καὶ αὐτὸς καὶ
τὸ ἐδάφος τῆς στοᾶς· δὲ στέγη τοῦ ναοῦ ἐσκε-
πάζετο ἐξ ὀρειχάλκου ὃν δ Πάπας Ὀνώριος Ά, ἀφή-
ρεσεν, ἵνα καλύψῃ δι' αὐτοῦ τὸν Οὐατικανὸν να-
όν. Τὸ μὲν προπύλαιον αὐτοῦ ὑψοῦτο δι' ἐπτὰ βαθ-
μίδων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, δὲ σηκὸς διὰ πέντε ἀπὸ
τοῦ προπυλαίου.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σηκοῦ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῶν
δύο σηκῶν, ἐκαλλωπίζετο διὰ πορφυρῶν κιόνων
εἴτινες κατὰ τὰ εὐρεθέντα τεμάχια, εἶχον διάμε-
τρον δύο παλαμῶν καὶ δύο δακτύλων.

Ο δὲ θόλος καθωραΐζετο ἐκ μεγάλων ἀλαβαστρί-
νων (di stucce) ἀβάκων καὶ ἦν κεχρυσωμένος· ἡ
δὲ σωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων τοῦ σηκοῦ, καὶ
τὸ ἐδάφος αὐτοῦ ἦσαν ἐστρωμένα ἐξ ὀφίτου καὶ
κιτρίνου Νουμηδίκου μαρμάρου.

Ἐξ δόλης ταύτης τῆς πολυτελείας δὲν ὑπελείφ-
θησαν ταῦν ἄλλα λείψανα, εἰμὴ δὲν ὅλης θεμέλια,
καὶ οἱ τοίχοι τοῦ σηκοῦ, ἐν ᾧ ἔτι βλέπεται ἡ Κόρ-
κη (michia), ὅπου ἴσταντο αἱ δύο θεαὶ. Ότι τὸ οἰ-
κοδόμημα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν ναὸν τῆς τε Ἀφρο-
δίτης καὶ τῆς 'Ρώμης γίνεται δῆλον, οὐ μόνον ἐκ

τοῦ ἐντελῆς ἀριθμούντος τρόπου τῇ ἐποχῇ τοῦ Ἀδριανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πάντη συναδούσης; πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Δίωνος καὶ τοῦ Προύτεντος λεγόμενα τοπογραφικῆς θέσεως αὐτοῦ. Οἱ εἰπόντες αὐτὸν ναὸν τῆς τε Ισιδος καὶ τοῦ Σεράπιδος, ἢ τοῦ τε Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης δὲν στηρίζονται ἐπὶ βεβαίας ἀποδείξεως. Πλησίον τῶν λειψάνων τούτου τοῦ ναοῦ ἴσταται

Τὸ Τόξον ἢ ἡ Ἀψίς τοῦ Τίτου

Ἐκ τῆς ἐπομένης Δατινικῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ἀναγινώσκεται ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸ Κολοσσαῖον (α) βλέποντος μέρους τῆς Ἀψίδος ταύτης.

SENATUS. POPULUSQUE, ROMANUS.

DIVO. TITO, DIVI. VESPASIANI. F.

VESPASIANO. AUGUSTO, ητοι.

ἡ Βουλὴ καὶ δ' Ῥωμαίων δῆμος τῷ θείῳ Τίτῳ τοῦ θείου Οὐεσπασιανοῦ υἱῷ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ σεβαστοῦ,

δηλοῦται διτὶ αὗτη ἡγέρθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ῥωμαίων δήμου εἰς τιμὴν τοῦ Τίτου υἱοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ, πρὸς ἀνάμνησιν τῆς γενομένης ὑπὲκείνου κατακτήσεως τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐκ τῆς ἀναγινωσκομένης ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐπωνυμίᾳς θείος καὶ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ κέντρον τῆς Ἀψίδος παρατηρουμένου σημείου τῆς ἀποθέωσεως, ἐναργῶς καταφαίνεται διτὶ τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνεστάθη μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Τίτου, δηλονότι ἐπὶ Δομετιανοῦ. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ὑπὸ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς ταύτης συμφωνοῦντος κατὰ τὴν πληθὺν τῶν κοσμημάτων τῷ Παλλαδίῳ φόρῳ (β) δν. δ Δομετιανὸς ἥρξτο καὶ δ' Νέρβας ἔφερεν εἰς πέρας. Ἡ Ἀψίς αὕτη συνισταται ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, καὶ διὰ τὸ ἔξοχον τῆς τε ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς γλυφῆς, θεωρεῖται ὡς τὸ ὀραιότερον διασωθὲν ὄπωσον ἐκ τούτου τοῦ εἴδους μνημείου. Ἐκκτέρωθεν ἐκαλλάπιζον αὐτὸν ἀνὰ τέσσαρες ράβδωτοι ἡμικίονες; συνθέτουν ῥυθμοῦ ὕπον οἱ τέσσαρες ἐφύρησαν καὶ ὑπάρχουσι μόνον οἱ λοιποὶ, ἀνὰ δύο ἐν ἑκάστῃ πλευρᾷ.

Πρὸς τὰ πρόσωπα τοῦ Τόξου ὑπὲκτον αὐτὸν εἰσὶ δύο ἀνάγλυφα ἄτινα, καὶ τοι λίχνι ἐφθαρμένα, θεωροῦνται ὡς τὰ καλύτερα τῶν ἐγνωσμένων. Τὸ μὲν παριστὰ τὴν Νίκην, στέφουσαν τὸν θριαμβευτὴν Αὐτοκράτορα Τίτου, διτὶς, ἐν μέσῳ πλάθους στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν προτυγαμένων καὶ ἐπομένων, ὅχειται ἐπὶ τεθρίππου ἡνιοχουμένοις ὑπὸ γυναικὸς εἰκονίζουση; τὴν πόλιν Ῥώμην τὸ δὲ ἀντίθετον ἐμφάνινε τὴν ἀκολουθίαν τῆς θριαμβευ-

τικῆς πομπῆς δηλαδὴ πολλοὺς στρατιώτας, αἰχμαλώτους Ἐθραίους, τὴν χρυσὴν Τράπεζαν, τὰς ἀργυρᾶς σάλπιγγας, τὴν χρυσὴν λυχνίαν, καὶ ἀλλα συλήματα τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐπὶ τοῦ θόλου εἰκονίζεται, μεταξὺ καλλιστών καὶ ἀνομοίων ἀλλήλοις ροδίων, ἢ ἀποθέωσις αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, σημαινομένη ἀπὸ εἰκόνος, ἀναβαίνοντος δι' ἵππαντος εἰς τὸν οὐρανὸν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀψιδωμάτων τοῦ Τόξου ἴστανται αἱ τέσσαρες κάλλισται Φῆμαι, ἀξιόρατοι οὖσαι διὰ τὴν γλυφὴν αὐτῶν καὶ τελευταῖον ἐπὶ τῆς ζωφόρου τοῦ θριγκοῦ παρίσταται τὸ λοιπὸν τῆς θριαμβικῆς πομπῆς, δι' εἰκόνος τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου, ἐκφραζομένης ὑπὸ γέροντος, φερομένου ἐπὶ τραχέης ὑπὸ τεσσάρων ἀνθρώπων, καὶ δι' ἄλλων εἰκόνων ἐλαυνούσθων βάσις πρὸς θυσίαν. Ἡ Ἀψίς αὕτη εἶχε μίαν ἀντὶ τριῶν καμαρῶν, καὶ δύο θυρίδας, ὡν τῆς μιᾶς τὰ ἔχην ἔτι φανοῦνται.

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ. Σ. Μ. 2.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Εἰς πάντα ἀνθρώπων ἐν γένει, εἶναι ἀναγκαῖς γνώσεις τινὲς καὶ πράξεις, δι' ὧν νὰ ζήσῃ καλῶς καὶ ὡρείμως ἐν τῇ κοινωνίᾳ γινόμενος χρήσιμος εἰς ἑκατὸν καὶ εἰς τοὺς ὄμοιούς του διὰ τῆς ἐργασίας του. Αἱ γνώσεις, αἱ εἰς πάντα ἀναγκαῖς καὶ ἀφευκτοί, συγχροτοῦσι τὴν προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσιν, οὔσαν μὲν πρώτην βαθμίδα τῆς ἀγωγῆς παντὸς μέλους τῆς κοινωνίας, περιλημβανούσαν δὲ τὸ σύνολον τῆς ἐκπαίδευσεως τῆς μερίδος ἐκείνης τοῦ λαοῦ, τοῦ μὴ εὐποροῦντος νὰ λάβῃ γνώσεις ἀνωτέρας παιδείας καὶ διαδιδομένην εἰς αὐτὸν διὰ τῶν προκαταρκτικῶν ἢ δημοτικῶν, λεγομένων, σχολείων.

Αἱ ἀνθρώπιναι γνώσεις εἶναι τριπλαῖ, ἢ τριῶν εἰδῶν, δηλαδὴ σὶ πηγαζουσαι, ἀ) ἐκ τῆς σπουδῆς καὶ μελέτης τῶν ἰδιοτήτων, τῶν φυσικῶν καὶ ἡθικῶν, αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου· β') αἱ ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν πέριξ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀντικειμένων, καὶ γ') αἱ ἐκ τῆς ἐφηρμογῆς; τῶν γνώσεων τῶν δύο προσιρημένων εἰδῶν, εἰς τὰ τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Καὶ ἡ προκαταρκτικὴ παιδεία, καθὼς καὶ ἡ ἀνωτέρα τότε γίνονται σχόπιμοι καὶ τελεσφόροι, διτε συγχροτοῦνται καὶ ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τῶν γνώσεων διδασκομένων κατὰ διάφορον βιθμὸν ἀναπτύξεως, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς κοινωνικῆς τάξεως τοῦ διδασκομένου· ἀρχαὶ καὶ τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα τὰ πρὸς διανοτικὴν καὶ ἡθικὴν μόρφωσιν τῶν πολιτῶν ἐν γένει ὑπάρχοντα, ἀνάγκη πάσχει νὰ καταρτίζωνται ἐξ αὐτῶν τῶν τριπλῶν γνώσεων, λαμβανομένων κυρίως ἐκ τῶν δαιμονίων γενεκῶν, συντελούσιν εἰς τὸ νὰ καταστῆσων τὸν διδασκόμενον ἐπιτήδειον εἰς τὸντα ζήσην χρηστῶς με-

(α) Τὸ Κολοσσαῖον ἐστίν ἀμφιθέατρον, θεμελιώθεν ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Τίτου, καὶ ἀποπερατωθὲν ὑπὲκτον μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου.

(β) Οἱ φόροι οὓτοις ἐκλήθη Παλλάδιος ἀφερωθεῖσις ὑπὸ τοῦ θεμελιώσαντος αὐτὸν Δομετιανοῦ εἰς τὴν Παλλάδαν είτε δὲ ὑπὸ τοῦ Νέρβα ἀποπερατωθεῖσις μετωνομάσθη Παροδίτης (Transitorium).